

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Doagă

Judecători: Maria Ghervas, Iuliana Oprea, Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de avocatul Vitalie Caldîba în interesele recurenților Semeniac Ivan și Semeniac Vasile,

în cadrul procesului de insolabilitate la cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Izvoraș-AD” – Fanari Svetlana cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2017, prin care s-a admis cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Izvoraș-AD” – Fanari Svetlana cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului,

c o n s t a t ă :

Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare (în continuare UIAPCPA) la 21 aprilie 2015 s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Izvoraș-AD”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă, fiind numită în calitate de administrator provizoriu ÎI „Fanari Svetlana”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, s-a constatat insolabilitatea SRL „Izvoraș-AD” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului, fiind numită în calitate de lichidator ÎI „Fanari Svetlana”.

Pe parcursul derulării procesului de insolabilitate, la 16 octombrie 2015, lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – ÎI „Fanari Svetlana” a înaintat cerere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a), f), h) și i) al Legii insolabilității, solicitînd tragerea la răspundere subsidiară a administratorului Semeniac Ivan și fondatorului – Semeniac Vasili, în limita creanțelor validate.

În motivarea cererii, lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – ÎI „Fanari Svetlana” a invocat că, pînă la data intentării procedurii de insolabilitate pe conturile bancare ale debitorului au fost aplicate secheste în baza titlului executoriu emis de Judecătoria Economică de Circumscripție la 25 noiembrie 2010.

Totodată, la data înaintării spre executare a titlului executoriu privind încasarea datoriei, debitorul s-a aflat în imposibilitate de a executa documentul executoriu, din motiv că, întreprinderea nu dispunea de bunuri și mijloace financiare, iar membrii organelor de conducere nu au întreprins măsuri în vederea redresării situației economico-financiară a debitorului cu scopul achitării datoriei și nici nu au depus o cerere în temeiul art. 14 al Legii insolvenței.

Conform tabelului definitiv al creanțelor debitorului SRL „Izvoraș-AD” a fost validată creanța înaintată de UIAPCPA în mărime de 292 813 lei și față de bugetul de stat în mărime de 93,95 lei.

În cadrul adunării creditorilor din 25 septembrie 2015, s-a hotărât de a obliga lichidatorul debitorului să înainteze instanței de insolvență cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, care sunt culpabili de acumularea datoriilor și anume, administratorul – Semeniuc Ivan și fondatorul – Semeniuc Vasili.

Din actele prezentate de creditorul UIAPCPA rezultă că organele de conducere a societății debitoare intenționat nu au achitat datoria și au tăinuit o perioadă bunul procurat în rate, combina XXXXX, precum și falsificând actele, au gătat bunul la BC „Moldova-Agroindbank” SA din numele unei alte persoane juridice SRL „Stafid”, la care administrator fiind, la fel Semeniuc Ivan.

Așadar, în momentul în care s-au aflat în întârziere cu plata ratelor pentru bunul menționat, organele de conducere ale întreprinderii debitoare au refuzat restituirea bunului, aceasta procedură fiind efectuată doar cu ajutorul organelor de poliție.

Consideră, lichidatorul, întemeiată cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, deoarece aceștia poartă răspundere față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, s-a respins cererea lichidatorului SRL „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – ÎI „Fanari Svetlana” privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, ca fiind depusă tardiv.

La 02 martie 2016 și ulterior la 14 aprilie 2016, în termenul prevăzut de lege, lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – ÎI „Fanari Svetlana” a depus recurs împotriva hotărârii din 23 februarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de tragere la răspundere subsidiară.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2016 s-a admis recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – întreprinderea individuală „Fanari Svetlana”.

S-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, pronunțată în cadrul procesului de insolvență la cererea creditorului – Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul societatea cu răspundere limitată „Izvoraș-AD”, prin care s-a respins cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – întreprinderea individuală „Fanari Svetlana” privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, ca fiind depusă tardiv, cu restituirea pricinii

spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolvabilitate, în alt complet de judecători.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2017 s-a admis cererea înaintată de lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” – Fanari Svetlana, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Izvoraș-AD”, Semeniuc Ivan și asociatului Semeniuc Vasili.

S-a tras la răspundere subsidiară solidară, în vederea stingerii creanțelor și a încasa în mod solidar din contul lui Semeniuc Ivan – administrator statutar al SRL „Izvoraș-AD” (în proces de faliment simplificat) și Semeniuc Vasili – asociat al SRL „Izvoraș-AD” (în proces de faliment simplificat), suma de 292906,95 lei, care vor fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Fanari Svetlana în scopul distribuirii către creditorii validați conform tabelului definitiv consolidat.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasili, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 8787,20 lei.

La 24 iulie 2017 în termenul prevăzut de lege, avocatul Vitalie Caldîba în interesele recurenților Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasile a depus recurs împotriva hotărîrii din 07 iulie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de respingere a cererii lichidatorului SRL „Izvoraș-AD” de tragere la răspundere subsidiară ca fiind ilegală și tardivă.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea contestată, considerînd aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, și anume art. 271 Cod civil aplicarea prescripției extinctive. Consideră recurenții că reieșind din dispoziția citată mai sus, expirarea termenului de prescripție este temei stătător de refuz în acțiune - fapt aplicabil pricinii date.

Conform art.272 alin. 1 CC, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, iar dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Astfel, reiterează avocatul Vitalie Caldîba în interesele recurenților Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasile, Recomandările Curții Supreme de Justiție nr.86 din 20.01.2016 cu privire la practica aplicării art.248 alin.(5) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, care stipulează că termenul de 3 ani, stabilit pentru depunerea cererii de angajare a răspunderii nu poate începe a curge decît după intentarea procesului de insolvabilitate, iar termenul de 2 ani, reglementat de aceeași normă, este prevăzut pentru calculul limitelor temporale în care au fost comise acțiuni enumerate la alin.(1) al art.248, anterior intentării procesului de insolvabilitate.

Menționează avocatul Vitalie Caldîba în interesele recurenților Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasile că, coroborînd prevederile art.14 alin.3,4 (Obligația debitorului de a depune cerere introductivă) a Legii insovabilității cu circumstanțele faptice ale speței constată că, obligația membrilor organelor de conducere ale debitorului “Izvoraș-AD” SRL de depunere a cererii introductive a devenit scadentă, după cum indică și lichidatorul în cererea sa, deja după expirarea a 30 zile calendaristice de la înaintarea spre executare a Titlului Executoriu nr.2e-10479/2010 din 25.11.2010 de încasare a datoriei în sumă de 29 2813 lei adică la data de 25.12.2010 - fapt care, fiind confirmat prin cumulul de probe administrat la prezenta procedură de insolvabilitate și nimerind sub incidența art.272 alin.1 (începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă) Cod civil, denotă că termenul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor

organelor de conducere ale debitorului SRL "Izvoraș-AD" pentru nedepunerea neântârziată a cererii introductive a început să curgă, practic din anul 2011 - circumstanță în opinia recurenților, importantă pentru justa soluționare a cauzei, care reconfirmă necesitatea respingerii cererii de tragere la răspundere subsidiară, or, aceste acțiuni/inacțiuni s-au produs cu cel puțin 4 ani pînă la intentarea procesului de insolvență, iar, potrivit Legii acțiunile prevăzute la art.248,alin.1,lit.(a)-(i) a Legii insolvenței se extind situației anterioare insolvenței doar pentru o perioadă de 2 ani.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

Conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 25 noiembrie 2010 s-a încasat de la SRL „Izvoraș-AD” în beneficiul UIAPCPA suma de 292 813 lei și taxa de stat în mărime de 8 784.39 lei (f.d.14-16), hotărârea devenită irevocabilă din 16 decembrie 2010.

În baza hotărârii menționate a fost eliberat titlul executoriu nr. 2e-10479/2010 la 22 februarie 2011 (f.d.17), iar prin încheierea executorului judecătoresc nr. 005-76/11 din 23 ianuarie 2015, s-a dispus restituirea fără executare în adresa creditorului urmăritor UIAPCPA a titlului executoriu enunțat (f.d. 63-64).

Astfel, la 21 aprilie 2015, UIAPCPA a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Izvoraș-AD”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, s-a admis cererea introductivă depusă de Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare.

S-a constatat insolvența debitorului SRL „Izvoraș-AD”.

S-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului SRL „Izvoraș-AD”. S-a desemnat în calitate de lichidator al SRL „Izvoraș-AD” Svetlana Fanari, care activează în baza autorizației nr. 104 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.(f.d.30-34)

La fel, actele cauzei denotă că, potrivit procesului-verbal nr. 1 al adunării creditorilor din 25 septembrie 2015, creditorii au determinat premisele de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, mărimea creanțelor neacoperite de masa debitoare, precum și au hotărât de a trage la răspundere subsidiară administratorul și fondatorul debitorului SRL „Izvoraș-AD”, și în acest sens, au obligat lichidatorul ÎI „Fanari Svetlana” să întreprindă toate măsurile

necesare și să întocmească toate actele procesuale în vederea tragerii la răspundere subsidiară a acestora (f.d. 21-22).

Așadar, la 16 octombrie 2015, lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) – ÎI „Fanari Svetlana” a înaintat instanței de insolvabilitate cerere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a), f), h) și i) al Legii insolvabilității, solicitând tragerea la răspundere subsidiară a administratorului Semeniuc Ivan și fondatorului – Semeniuc Vasili, în limita creanțelor validate.

Din tabelul definitiv al creanțelor din 21 noiembrie 2014 se atestă că s-au validat următoarele creanțe ale creditorilor, și anume: creanța UIAPCPA în sumă de 292 813 lei și creanța față de bugetul de stat în mărime de 93,95 lei (f.d. 28).

La fel, s-a stabilit în baza raportului nr. 1 al lichidatorului debitorului - ÎI „Fanari Svetlana” că, în urma informației parvenite de la organele statului și agenți economici că debitorul SRL „Izvoraș-AD” (în procedura simplificată a falimentului) nu dispune de mijloace bănești, bunuri imobile și mijloace de transport, în vederea valorificării masei debitoare și stingerea creanțelor, deoarece întreprinderea debitoare nu activează de mai mult de 5 ani, iar membrii organelor de conducere nu au depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de întreprinderea fondată, în detrimentul creditorilor (f.d. 23-27).

Fiind investită cu examinarea cererii în cauză, instanța de insolvabilitate, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2017, a admis cererea înaintată de lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” – Fanari Svetlana, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Izvoraș-AD”, Semeniuc Ivan și asociatului Semeniuc Vasili.

S-a tras la răspundere subsidiară solidară, în vederea stingerii creanțelor și a încasa în mod solidar din contul lui Semeniuc Ivan – administrator statutar al SRL „Izvoraș-AD” (în proces de faliment simplificat) și Semeniuc Vasili – asociat al SRL „Izvoraș-AD” (în proces de faliment simplificat), suma de 292906,95 lei, care vor fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Fanari Svetlana în scopul distribuirii către creditorii validați conform tabelului definitiv consolidat.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasili, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 8787,20 lei.

În acest context instanța de insolvabilitate concluzionează că, acțiunile membrilor organelor de conducere, și anume a administratorului statutar SRL „Izvoraș-AD”- Ivan Semeniuc și unicul asociat al SRL „Izvoraș-AD”- Vasili Semeniuc, întrunesc condițiile pentru tragerea la răspundere subsidiară, dat fiind faptul că acțiunile acestora cad sub incidența prevederilor art. 248 din Legea insolvabilității, și anume nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Art. 248 alin. (5) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 stipulează că, Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

Colegiul relevă că norma dată stabilește termenul de prescripție pentru depunerea de către administratorul insolvabilității/lichidator a cererii privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, aceasta

urmând a fi depusă în termen de trei ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate. Legiuitorul a prevăzut că data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate nu este, în mod obligatoriu, posterioară datei hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, or în sensul art. 248 alin. (5) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, starea de insolvabilitate poate fi înțeleasă și ca o stare de fapt, caracterizată prin incapacitatea debitorului de a-și onora obligațiile de plată, în lipsa constatării incapacității de plată printr-un act judecătoresc de dispoziție.

Astfel, având în vedere faptul cunoașterii persoanei care a cauzat starea de insolvabilitate poate avea loc cu mult timp înainte de emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, urmărind scopul de protejare a intereselor legitime ale creditorilor, legiuitorul a instituit o excepție de la termenul de prescripție de trei ani, statuând că acțiunea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nu se poate prescrie mai devreme de doi ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate

Conform art. 14 alin. (1), (3), (4) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) și la art.10 alin.(2).

Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

În susținerea opiniei enunțate se vor reține și prevederile art.247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Potrivit prevederilor art. 72 alin. (7) Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decît la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele pricinii, la caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit, consideră că instanța de insolvabilitate just a stabilit că prin cererea de tragere la răspundere subsidiară depusă de lichidator, se

confirmă că pînă la data intentării procedurii de insolabilitate conturile bancare ale debitorului erau sechestrate în baza titlului executoriu emis de Judecătoria Economică de Circumscripție la 25 noiembrie 2010.

La data cînd a fost înaintat spre executare titlul executoriu de încasare a datoriei, era imposibilă executarea lui pe motiv că întreprinderea nu dispunea de bunuri și bani, iar organele de conducere nu întreprindeau nimic pentru redresarea situației economico-financiare a debitorului în scopul achitării datoriei (f.d. 2-4).

Astfel, atît administratorul statutar Semeniuc Ivan, cît și asociatul unic Semeniuc Vasili al SRL „Izvoaraș-AD”, erau obligați să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10, imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate, or, administratorul cît și fondatorul întreprinderii debitoare nu puteau să nu cunoască care este situația financiară a întreprinderii, cunoscând cu certitudine despre datoriile debitoriale ale acesteia față de Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare în sumă de 292813,00 lei.

Sunt lipsite de sens și apreciate critic de instanța de recurs susținerile avocatului Vitalie Caldîba în interesele recurenților Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasile precum că prin cumulul de probe administrat la prezenta procedură de insolabilitate și nimerind sub incidența art.272 alin.1 (începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă) Cod civil, se denotă că termenul de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL “Izvoaraș-AD” pentru nedepunerea neîntârziată a cererii introductive a început să curgă, practic din anul 2011 - circumstanță în opinia recurenților, importantă pentru justa soluționare a cauzei, care reconfirmă necesitatea respingerii cererii de atragere la răspundere subsidiară. Aceasta deoarece, coroborînd prevederile art.14 alin. (3) și (4) al Legii insolabilității cu circumstanțele faptice ale speței, se constată că obligația membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Izvoaraș-AD” de depunere a cererii introductive a devenit scadentă, după cum indică și lichidatorul în cererea sa, deja după expirarea a 30 zile calendaristice de la înaintarea spre executare a titlului executoriu nr.2e-10479/2010 din 25 noiembrie 2010 de încasare a datoriei în sumă de 292813,00 lei, adică la data de 25 decembrie 2010.

Conform art. 272 Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, iar dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Analizînd circumstanțele speței prin prisma normelor de drept evocate supra, în raport cu cele constatate, instanța de recurs conchide că, curgerea termenului de prescripție de trei ani stabilit de art. 248 alin. (5) al Legii insolabilității, începe de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat starea de insolabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărîrii de intentare a procedurii de insolabilitate, la caz, data de 16 iunie 2015.

Din actele cauzei nu rezultă careva probe plauzibile care ar demonstra că membrii organelor de conducere, în calitate de administratori și fondatori, nu se fac vinovați de incapacitatea de plată a întreprinderii în ultimii 3 ani de administrare și gestionare a societății debitoare.

Respectiv, la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere și/sau supraveghere, instanța de insolabilitate urmează să constate culpa acestora ca o condiție obligatorie.

Prin urmare, culpa administratorului statutar Semeniuc Ivan, cât și a asociatului unic Semeniuc Vasili al SRL „Izvoraș-AD”, se stabilește prin faptul că cererea introductivă privind inițierea procesului de insolabilitate a fost înaintată de către creditorul ”Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare”, iar la data depunerii cererii introductive debitorul se afla în imposibilitatea satisfacerii integrale a creștelor scadente, or acestora le este imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului, drept consecință a nerespectării prevederilor legale privind depunerea cererii introductive imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în art.14 la alin. (2) și la art. 10 alin. (2) din Legea insolabilității.

Pe cale de consecință, instanța de insolabilitate a reținut că, atât Semeniuc Ivan – administrator statutar al SRL „Izvoraș-AD” cât și Semeniuc Vasili - asociat unic al SRL „Izvoraș-AD”, dețineau calitatea de membri a organelor de conducere a debitorului SRL „Izvoraș-AD” la data intentării procesului de insolabilitate, precum și pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

La caz, instanța de recurs reține că, instanța de insolabilitate corect a admis cererea înaintată de lichidatorul SRL „Izvoraș-AD” – Fanari Svetlana, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Izvoraș-AD”, cu încasarea în mod solidar din contul lui Semeniuc Ivan – administrator statutar al SRL „Izvoraș-AD” și Semeniuc Vasili asociat unic al SRL „Izvoraș-AD”, a sumei de 292906,95 lei (două sute nouăzeci și doi mii nouă sute șase lei, 95 bani), care vor fi transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Fanari Svetlana în scopul distribuirii către creditorii validați conform tabelului definitiv consolidat.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolabilitate, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate și urmează a fi respinse.

De astfel, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia se vor aprecia ca declarative.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Vitalie Caldîba în interesele recurenților Semeniuc Ivan și Semeniuc Vasile,

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2017, în cadrul procesului de insolabilitate la cererea lichidatorului societății cu răspundere limitată

„Izvoraş-AD” –Fanari Svetlana privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru